

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 12Cpr/13/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112228837
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Knociková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3112228837.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Juditou Knocikovou v právnej veci navrhovateľky PhDr. Q. L., občianky Slovenskej republiky, bytom E., Z. XX proti odporcom 1/ Mesto Trenčín, so sídlom Trenčín, Mierové námestie 2, IČO 00312037 a 2/ Sociálne služby Mesta Trenčín, m.r.o., so sídlom Trenčín, Piaristická 42, IČO 36124702, obaja zastúpení GARANT PARTNER legal s.r.o., so sídlom Bratislava, Kocel'ova 9, IČO 36856380 o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a zaplatenie náhrady mzdy s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Návrh navrhovateľky zo dňa 1.10.2014 (č.l. 174 spisu) na prerušenie konania **s a z a m i e t a**.
- II. Návrh v časti o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 19.7.2012 dané odporcom 1/ navrhovateľke, ktoré jej bolo doručené dňa 3.8.2012 **s a z a m i e t a**.
- III. Účastníci **n e m a j ú** právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.5.2013, č.k. 12Cpr/13/2013-91 bolo pod výrokom I. určené, že výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 5.6.2012, dané odporcom 2/ navrhovateľke, ktorá ho prevzala dňa 22.6.2012, je neplatná, pod výrokom II. bol návrh v časti o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 19.7.2012 dané odporcom 1/ navrhovateľke, ktoré jej bolo doručené dňa 3.8.2012, zamietnutý, pod výrokom III. bol návrh v časti o povinnosti odporcu 2/ zaplatiť navrhovateľke náhradu mzdy v sume, v akej výške bude súdom ustálená od 2.7.2012 do umožnenia výkonu práce vylúčený na samostatné konanie a pod výrokom IV. účastníkom nebolo priznané právo na náhradu trov konania.

Na základe odvolania navrhovateľky uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.3.2014, č.k. 5CoPr/2/2013-118 v časti výrokov II. a IV. bolo prvostupňové rozhodnutie zrušené a vrátené tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Rozhodnutie tunajšieho súdu v časti výrokov I. a III. nadobudlo právoplatnosť dňom 23.7.2013.

Navrhovateľka sa žalobným návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.10.2012, domáhala určenia neplatnosti dvoch výpovedí z pracovného pomeru a to zo dňa 5.6.2012, doručenú jej dňa 22.6.2012 (ďalej len 1. výpoveď) a zo dňa 19.7.2012, doručenú jej dňa 3.8.2012 (ďalej len 2. výpoveď) podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 Zákonníka práce, ako aj náhrady mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru. Uviedla, že bola štatutárnym orgánom odporcu 2/ a s účinnosťou od 8.4.2011, kedy bola odvolaná z funkcie riaditeľky odporcu 2/, prestala spĺňať požiadavky podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce - vymenovanie obecným zastupiteľstvom. Navrhovateľka považovala 1. výpoveď za neplatnú z dôvodu, že s ňou mal rozviazať pracovný pomer odporca 2/, v mene ktorého mal konať štatutárny

orgán zriaďovateľa, t.j. odporcu 1/ a nie osoba poverená vedením odporcu 2/. Obsahom je 2. výpoveď totožná s 1. výpoveďou, avšak je napísaná na hlavičkovom papieri odporcu 1/ a podpísaná primátorom mesta odporcu 1/. Podľa navrhovateľky je 2. výpoveď neplatná z dôvodu, že odporca 1/ nebol jej zamestnávateľom a nemohol s ňou rozviazať pracovný pomer a mal tak urobiť v mene odporcu 2/- jej zamestnávateľa. Okrem uvedených dôvodov ďalej namietala nesplnenie si ponukovej povinnosti zamestnávateľa v zmysle § 63 ods. 2 Zákonníka práce. Podľa jej informácií malo byť voľné miesto sociálnej pracovníčky v zariadení pre seniorov na L. ulici v E. a toto bolo poskytnuté p. C.. Navrhovateľka žiadala aj náhradu trov konania.

Na pojednávaní dňa 1.10.2014 navrhovateľka žiadala prerušiť konanie z dôvodu, že namietala zaujatosť podaním na Krajský súd v Trenčíne. Zároveň namietla, že termín pojednávania dňa 1.10.2014 bol rýchlo vytýčený, pričom rozsudok krajského súdu prevzala dňa 25.8.2014 a nemala dostatočný čas na obranu v súdnom konaní. Navrhovateľka uvedeným podaním podala námietku zaujatosti týkajúcu sa postupu sudcu v konaní, preto na ňu súd neprihliadol podľa § 15a ods. 5 a § 14 ods.3 O.s.p. a zamietol aj návrh navrhovateľky na prerušenie konania zo dňa 1.10.2014 (č.l. 174 spisu), pretože nešlo o žiadny dôvod podľa § 109 O.s.p. Podľa § 115 ods. 2 O.s.p. bola zachovaná minimálna 5-dňová lehota na prípravu pojednávania, pretože navrhovateľka prevzala predvolanie na pojednávanie zo dňa 1.10.2014 dňa 25.8.2014, teda mala viac ako mesiac času na prípravu pojednávania. Žiadala vypočuť svedkyňu M.. N. K..

Na ďalšie pojednávanie dňa 10.12.2014 sa navrhovateľka nedostavila z dôvodu, že nemala vykázané predvolanie, toto jej bolo doručené mestskou políciou až dňa 12.12.2014. Na pojednávanie sa dostavila svedkyňa M.. N. K..

Na ďalšie pojednávanie dňa 9.2.2015 sa navrhovateľka nedostavila a požiadala o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov. Predložila potvrdenie lekára zo dňa 4.2.2015, podľa ktorého z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu jej neodporučil účasť na pojednávaní a bolesti jej neumožňovali účasť na pojednávaní. Súd pojednával v neprítomnosti navrhovateľky, pretože lekárske potvrdenie nemalo zákonné náležitosti podľa § 119 ods. 3 O.s.p. Na toto pojednávanie sa opätovne dostavila svedkyňa M.. N. K.. Na dopyt súdu všeobecný lekár navrhovateľky písomne uviedol, že zdravotný stav navrhovateľky v deň pojednávania 9.2.2015 bol taký, že by neohrozil jej život, ale mohlo by prísť k zhoršeniu jej zdravotného stavu.

Svedkyňa M.. N. K. uviedla, že v čase, keď navrhovateľka pracovala ako riaditeľka Sociálnych služieb, ona bola jej podriadená a nesúhlasila s jej protizákonnými krokmi. Stále, už 5 rokov dozadu, pracuje ako vedúca sociálneho odboru v Sociálnych službách Mesta Trenčín. Navrhovateľka porušovala všetko, napr. protiprávne prijímala klientov do zariadenia, napr. sa stávalo, že po víkende bol umiestnený v zariadení ktokoľvek, bezdomovec, či jej známy a to bez splnenia zákonných náležitostí a zároveň posúdenia jeho zdravotného stavu a potrebných lekárskeho vyšetrení. Vyvíjala neskutočný mobbing na všetkých pracovníkov služieb, od upratovačky, cez všetky pozície, až po riaditeľstvo, vyhrážala sa, že ona je riaditeľka, že ona si bude vytvárať pravidlá, že oni sú tam "nuly". Následne sa dozvedeli, že ich miesta sľubovala iným a tvrdila, že niektorí pracovníci už končia, že im dá výpoveď. Ona neustále kričala, pritom ich klienti potrebovali kľud a pokoj. Najskôr tieto problémy riešili iba medzi sebou na vedení, ale potom neskôr spísali všetky tieto problémy a zaslali ich na primátorskú kanceláriu. Potom, po čase došlo k odvolaniu navrhovateľky. Nevedela, či to niekto z mestského úradu bol skontrolovať, ale za ňou nebol nikto. Týmto podaním sa zaoberala sociálna komisia Mestského úradu Trenčín. Boli v ich budove, za ňou osobne ale neboli, s niektorými členmi sociálnej komisie som rozprávala telefonicky, keď jej oni telefonovali a chceli si overiť niektoré veci uvedené v písomnom podaní. Nevedela, či táto komisia vykonala pohovor s navrhovateľkou. V dôsledku správania sa navrhovateľky sa atmosféra zhoršila, pracovníci chodili do práce pod tlakom, alebo zostávali na PN-kách. Navrhovateľka sa chovala v rozpore s normami slušnosti. Ich lekárka ju upozornila, že pracovníkom predpisuje antidepresíva, čo môže mať následok, že títo pracovníci môžu zanedbať starostlivosť o klientov v lôžkovej časti. Navrhovateľka sa neustále vyhrážala pracovníkom, že im odoberie osobné príplatky, preradí do nižšej triedy. Takto sa vyhrážala aj jej. Osobne jej nevykrikovala, že by kvôli nej prišla o miesto. Kedysi jej písala výhražné e-mail. Potom, keď ju stretla pred OTP - bankou, povedala jej jedno vulgárne slovo. Svedkyňa nemala žiaden vplyv na odvolanie navrhovateľky, pretože ju odvolalo zastupiteľstvo. Navrhovateľka ako riaditeľka sociálnych služieb jej dala výpoveď z pracovného pomeru pre vykonávané dôvody hrubého porušenia pracovnej disciplíny. Následne bola táto výpoveď anulovaná a dalo to do poriadku právne

oddelenie Mestského úradu v Trenčíne. Keď jej navrhovateľka niečo posielala, tak jej odpisovala a vyvracala jej tvrdenia a zároveň kópiu zasielala aj na Mestský úrad Trenčín, väčšinou na primátorskú kanceláriu. Navrhovateľka jej zasielala upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny a tieto vždy vyvracala. Svedkyňa stále pracuje na tej istej pozícii, nič sa nezmenilo za posledných 5 rokov. Nikto jej nesľuboval miesto riaditeľky. Na toto miesto sa vyhlasoval konkurz a ona sa ani raz neprihlásila do konkurzu. Po odvolaní navrhovateľky bola poverená riadením T. O., ktorá pracovala v sociálnych službách ako vedúca ekonomického odboru. Neskôr bola poverená vedením T. E., po nej M. K. a následne bol konkurz, ktorý vyhral M. L. O..

Navrhovateľka dňa 27.2.2015 požiadala súd o pripojenie spisu Okresnej prokuratúry sp. zn. Pd 85/11 a spis z Inšpektorátu práce Trenčín, spracovaný Ing. Sabovou. Požadovaný spis z Okresnej prokuratúry Trenčín bol tunajšiemu súdu doručený dňa 3.3.2015 a spisy z Inšpektorátu práce Trenčín dňa 10.3.2015.

Dňa 12.3.2015 bola navrhovateľka nahliadať do súdneho spisu a následne dňa 12.3.2015 požiadala o odročenie pojednávania na deň 16.3.2015 a náhradný termín dňa 30.3.2015 na neurčito z dôvodu krátkosti času na naštudovanie, z dôvodu vstupu do konania Občianskeho združenia Práca a vzťahy, Hlavná 50, Bratislava (predsedníčka B. M. P.) a z dôvodu naštudovania spisu právnym zástupcom B. M. P.. Dňa 13.3.2015 súd navrhovateľke písomne oznámil, že tejto požiadavke nevyhovuje a súd predvolal na pojednávanie dňa 30.3.2015 navrhovateľkou označené Občianske združenie a doručil mu žalobu i poučenie. Občianske združenie prevzalo predvolanie dňa 21.3.2015, teda minimálne 5 dní pred pojednávaním dňa 30.3.2015 v zmysle § 115 ods. 2 O.s.p. Pojednávanie dňa 16.3.2015 pre neprítomnosť účastníkov bolo odročené na náhradný termín 30.3.2015.

Na pojednávanie dňa 30.3.2015 sa navrhovateľka nedostavila, nepredložila žiadne lekárske potvrdenie a súd nevyhovel jej žiadosti o odročenie pojednávania z vyššie uvedených dôvodov, pretože predvolanie na toto pojednávanie prevzala dňa 2.3.2015, čím bola zachovaná minimálna 5-dňová lehota podľa § 115 ods. O.s.p. (navrhovateľka mala čas 28 dní na naštudovanie spisu). Napriek riadnemu a včasnému predvolaniu sa na pojednávanie nedostavil žiadny zástupca Občianskeho združenia Práca a vzťahy a ani sa písomne nevyjadril. Z týchto dôvodov súd vo veci konal v neprítomnosti navrhovateľky podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Na tomto pojednávaní súd oboznámil obsah vyžiadaných spisov z Okresnej prokuratúry Trenčín a Inšpektorátu práce Trenčín.

Odporcovia 1/, 2/ žiadali návrh zamietnuť. Odporca 1/ namietal nedostatok svojej pasívnej legitímácie v tomto spore, pretože nie je zamestnávateľom navrhovateľky a nie je s ňou ani v inom právnom vzťahu. Odporca 1/ iba ako zriaďovateľ, a to prostredníctvom svojho štatutárneho zástupcu podpísal pracovnú zmluvu s navrhovateľkou ako so štatutárnym zástupcom rozpočtovej organizácie obce podľa § 4 zák. č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme, čo však nezakladá pracovnoprávny vzťah medzi nimi. Z tohto dôvodu odporca 1/ žiadal konanie voči nemu zastaviť podľa § 94 ods. 3 O.s.p. Odporca 1/ ďalej uviedol, že Mestské zastupiteľstvo v Trenčíne na svojom zasadnutí dňa 7.4.2011 odvolalo navrhovateľku z funkcie riaditeľky odporcu 2/ s účinnosťou od 8.4.2011. Navrhovateľka bola práceneschopná od 7.4.2011 do 31.5.2012, teda viac ako jeden rok. Právny úkon odvolania štatutárných orgánov rozpočtových organizácií zriadených mestom nie je zákonom konkrétne definovaný a Zákoník práce neviaže tento právny úkon na zákaz odvolania v ochrannnej dobe. Po ukončení práceneschopnosti navrhovateľky, M. B. K. na základe poverenia od primátora Mesta Trenčín s účinnosťou od 30.5.2012 podpísal 2. výpoveď. Navrhovateľka písomne namietala neplatnosť 1. výpovede a z dôvodu, že odporcovia 1/, 2/ nemali záujem na konfliktnom riešení skončenia pracovného pomeru, primátor Mesta Trenčín v mene odporcu 2/ zaslal navrhovateľke 2. výpoveď, podpísanú primátorom, aby nevznikli pochybnosti o tomto právnom úkone. Podľa odporcov treba ich právne úkony vykladať v zmysle § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka a niet pochyb o tom, že 2. výpoveď podpísaná primátorom Mesta Trenčín je konaním v mene odporcu 2/ ako zriaďovateľa, ktorý štatutárny orgán svojej rozpočtovej organizácie vymenoval. Okolnosť, že primátor Mesta Trenčín urobil prejav vôle na hlavičkovom papieri mesta Trenčín, považoval za súladný s príslušnými zákonmi, pretože štatutárny orgán odporcu 1/ koná v mene mesta a nie v mene svojej rozpočtovej organizácie. Odporcovia 1/ a 2/ považovali obe výpovede za platné, pričom mali za to, že právne účinky výpovede nastali už doručením 1. výpovede a 2. výpoveď je inak platná, len sa neuplatní ako právny dôvod zániku pracovného vzťahu. Odmietali posudzovanie doručenia výpovedí odporcom 1/ a zároveň aj odporcom 2/ za šikanózne a v rozpore s dobrými mravmi. Naopak, konanie navrhovateľky hodnotili ako konanie v rozpore s dobrými mravmi pri riešení škody pri predaji časopisu. Tvrdili, že v čase dania výpovedí nemali pre navrhovateľku žiadne voľné

pracovné miesto. Poukázali na dlhodobú práceneschopnosť navrhovateľky začínajúcu jeden deň pred jej odvolaním z funkcie, ďalšiu práceneschopnosť od 19.10.2012, jej odmietanie opustenia služobného bytu po platnom doručení výpovede z nájmu bytu, pričom došlo k omeškaniu s platbami nájomného. Žiadali aj náhradu trov konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkyne, oboznámením dvoch výpovedí z pracovného pomeru, pracovných zmlúv, oznámení navrhovateľky, uznesenia č. 555 a 42, poverenia, organizačnej štruktúry a zistil tento skutkový stav veci:

Podľa pracovnej zmluvy, uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom 2/ (podpísanej primátorom mesta odporcu 1/) dňa 17.12.2009, navrhovateľka mala dohodnuté vykonávanie druhu práce, a to riaditeľky odporcu 2/ dňom 1.1.2010. Podľa uznesenia č.555 Mestské zastupiteľstvo v Trenčíne menovalo navrhovateľku do funkcie riaditeľky odporcu 2/ dňom 1.1.2010. Mestské zastupiteľstvo v Trenčíne dňa 7.4.2012 odvolalo navrhovateľku z funkcie riaditeľky odporcu 2/ s účinnosťou od 8.4.2011 (uznesenie č. 42). Tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné. Sporné bolo posúdenie platnosti dvoch výpovedí, doručených navrhovateľke, a to z dôvodu, kto mal konať pri týchto úkonoch a z dôvodu nesplnenia ponukovej povinnosti. Iné skutočnosti medzi účastníkmi neboli sporné.

Podľa tvrdenia navrhovateľky dňa 22.6.2012 jej bol doručený list odporcu 2/ zo dňa 5.6.2012 označený ako „Skončenie pracovného pomeru výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 Zákonníka práce“, ktorý bol podpísaný M.. B. K., povereným vedením odporcu 2/ (ďalej len 1. výpoveď). Dôvodom bolo odvolanie z funkcie riaditeľa odporcu 2/ ako požiadavky podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce. Zároveň odporca 2/ vyhlásil, že nemá možnosť navrhovateľku ďalej zamestnávať a to ani kratší pracovný čas v dohodnutom mieste výkonu práce.

Podľa tvrdenia navrhovateľky dňa 3.8.2012 jej bol doručený list odporcu 1/ zo dňa 16.7.2012 označený ako „Skončenie pracovného pomeru výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 Zákonníka práce, ktorý bol podpísaný M.. P. P., primátorom Mesta Trenčín (ďalej len 2. výpoveď). Tento list bol úplne identický s 1. výpoveďou.

Podľa Upovedomenia o spôsobe vybavenia podnetu zo dňa 7.6.2011 Okresnej prokuratúry Trenčín, ktoré podala navrhovateľka na preskúmanie uznesenia Mestského zastupiteľstva č. 42 zo dňa 7.4.2011, prokurátor nemá oprávnenie kontrolovať kritéria ako efektívnosť, vhodnosť, hospodárnosť a účelnosť postupu a rozhodovania orgánov verejnej správy, záväzne im ukladať povinnosti, prípadne im direktívnym spôsobom zasahovať do ich činnosti. Navrhovateľka toto Upovedomenie prevzala dňa 30.6.2011.

Podľa obsahu spisov Inšpektorátu práce Trenčín č. 1885/11 a 3329/2012 týkajúcich sa odvolania navrhovateľky tento úrad uviedol, že podnety navrhovateľky nemohol posúdiť ako opodstatnené a odkázal ju so svojím podnetom na súd.

Podľa § 63 ods. 1 písm. d) bodu 2 Zákonníka práce zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodu, ak zamestnanec prestal spĺňať požiadavky podľa § 42 ods. 2.

Podľa § 63 ods. 2 písm. a) Zákonníka práce zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď v danom prípade iba vtedy, ak zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako mieste výkonu práce.

Podľa § 74 Zákonníka práce výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak je neplatná. Toto ustanovenie bolo zrušené od 1.9.2011 do 31.12.2012.

Podľa § 4 tretia veta zák. č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme v ostatných prípadoch robí právne úkony štatutárny orgán nadriadeného orgánu. Ak zamestnávateľ nemá nadriadený orgán, robí právne úkony štatutárny orgán zriaďovateľa.

Podľa § 13 ods. 5 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení starosta je štatutárnym orgánom obce. Starosta môže rozhodovaním o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických

osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy písomne poveriť zamestnanca obce. Poverený zamestnanec obce rozhoduje v mene obce v rozsahu vymedzenom v písomnom poverení.

Podľa § 15 Zákonníka práce prejav vôle treba vykladať tak, ako to so zreteľom na okolnosti, za ktorých sa urobil, zodpovedá dobrým mravom.

Podľa § 1 ods. 4 Zákonníka práce ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

Podľa citovaných ustanovení výpoveď z pracovného pomeru, doručenú navrhovateľke, mal podpísať štatutárny orgán obce - primátor odporcu 1/ alebo zamestnanec obce v mene obce - odporcu 1/. V prípade 1. výpovede nie je splnená táto podmienka, pretože ju nepodpísal starosta obce - primátor odporcu 1/ a ani poverený pracovník obce - odporcu 1/ v mene odporcu 1/, ale nesprávne v mene odporcu 2/, i keď mal poverenie od primátora odporcu 1/ zo dňa 30.5.2012 na úkony súvisiace so skončením pracovného pomeru s navrhovateľkou. Z tohto dôvodu súd považoval 1. výpoveď zo dňa 5.6.2012 za neplatnú. V tejto časti je rozhodnutie tunajšieho súdu zo dňa 13.5.2013 právoplatné dňom 23.7.2013 a súd ho túto časť rozhodnutia uviedol iba pre úplnosť.

Druhá výpoveď bola podpísaná primátorom odporcu 1/ ako zriaďovateľom odporcu 2/ v súlade s citovanými ustanoveniami. Z obsahu výpovede je zrejmé, že ide o skončenie pracovného pomeru vzniknutého na základe pracovnej zmluvy zo dňa 17.12.2009 s odporcom 2/. Súd považoval túto 2. výpoveď za platnú v zmysle citovaných ustanovení.

Následne súd skúmal splnenie ponukovej povinnosti zamestnávateľa podľa § 63 ods. 2 písm. a) Zákonníka práce. Navrhovateľka sa domnievala, že odporca 2/ mal voľné pracovné miesto v inom zariadení v E. na Ulici L. a toto bolo poskytnuté p. C.. Z pracovnej zmluvy zo dňa 15.1.2010 s Dodatkami č. 1 a č. 2 bolo zistené, že V. C. pracovala ako referent v zariadení v E., O. XX a od 1.5.2011 jej pribudla práca sociálnej pracovníčky (počas 4 dní v týždni a 1 deň v týždni ako referent) v zariadení v E., L. XX počas zastupovania MD a RD M.. C. Z. najskôr do 31.12.2012 a po predĺžení do 24.1.2014.

Podľa ustálenej judikatúry voľným pracovným miestom, ktoré je zamestnávateľ povinný ponúknuť pracovníkovi pred daním výpovede, nie je miesto uvoľnené iba dočasne. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že miesto poskytnuté a zlúčené z doterajšou funkciou V. C. má len dočasný charakter ako zastupovanie počas materskej a rodičovskej dovolenky inej pracovníčky a teda toto miesto nespĺňa zákonné požiadavky na kvalifikované voľné pracovné miesto v danom prípade. Z uvedeného vypláva, že obe výpovede nie sú neplatné z tohto dôvodu.

Súd v danej veci nezistil žiadny dôvod neplatnosti 2. výpovede a to ani po rozhodnutí krajského súdu, preto návrh navrhovateľky ako nedôvodný opätovne zmietol.

Tým, že súd posúdil 2. výpoveď za platnú a podpísanú primátorom odporcu 1/ ako zriaďovateľom odporcu 1/, odporca 1/ nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti voči navrhovateľke, čo spôsobuje nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na jeho strane. Keďže ide o sporové konanie, súd žalobný návrh proti odporcovi 1/ z tohto dôvodu zamietol. Konanie voči nemu nestavil podľa § 94 ods. 3 O.s.p., pretože toto ustanovenie sa týka nesporného konania. Z obsahu žaloby bolo zrejmé, že navrhovateľka označila odporcu 1/ za účastníka konania z dôvodu, že považovala 2. výpoveď za právny úkon odporcu 1/.

Návrh navrhovateľky v časti náhrady mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru bolo vylúčené na samostatné konanie podľa § 112 ods. 1 O.s.p. rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 13.5.2013 a v tejto časti nadobudlo právoplatnosť dňa 23.7.2013.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. súd nepriznal účastníkom náhradu trov konania z dôvodu polovičného úspechu/neúspechu vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu písomne, trojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.